

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ 1956

ΤΑ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Εὔχονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν
εὐτυχισμένον καὶ χαρούμενον τὸ
ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1956
καὶ μὲ ὁλοκληρωμένη τὴν ἑνωση
τῆς ΚΥΠΡΟΥ καὶ τῆς ΒΟΡΕΙΟΥ
ΗΠΕΙΡΟΥ

- Σελίς
- **ΕΚΛΟΓΑΙ.** Πινηγρὰ ἀτμόσφαιρα, ἐκλογικῆς διαδικασίας
μὴ ἐγγυομένη ἐκφρασὴν ἔμφρονος ἐτυμηγορίας ἐκλογέων.
Συνθήματα ἀπαγκιστρώσεως συμμαχιῶν. Πλειοδοσία ἐπὶ
παραπόνων Ἑθνῶν κατὰ συμμάχων, καὶ τρωθείσης φιλο-
τιμίας. Ξερόδουλος τακτικὴ Κ.Κ.Ε. Σύμπραξις ἀστικῶν
κομμάτων. Ἀπροσχημάτιστος Δημαγωγία. Γ λ ὤ σ σ α
ἀ λ η θ ε ί α ς. **ΛΑΟΣ καὶ ΣΤΕΜΜΑ** 1 - 6
 - **Η ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ.** Διάλυσις Βουλῆς. Προνομία τοῦ
Στέμματος 7
 - **ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ.** Ἱστορικὴ ἀνα-
σκόπησις. Ἀμοιβαῖαι ἀνάγκαι καὶ συμφέροντα.
 - **Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ τῆς ΑΙΓΥΠΤΟΥ.** Δυσάρεστος τρο-
πή. Ὑποχρεώσεις Κυβερνήσεως. 7
 - **ΑΘΗΝΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑ.** Πολιτικαὶ συμπράξεις. 5
 - **ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ.** Ἡ ἀνοχή τοῦ Λαοῦ
ἐναντι κομματικῆς κραυπάλης. Μαγειρεῖα ἐκλογικῶν ἀθλιο-
τήτων. Δημοσηφισμα πρὸς καθιέρωσιν ἀδιαβλήτου ἐκλογι-
κοῦ συστήματος. 12
 - **ΑΝΑΤΙΝΑΕΙΣ τῆς ΠΙΣΤΕΩΣ.** Συνάχθεια χρεῶν. **ΑΓΡΟ-
ΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.** Ἐξ Ἀνατολῶν πιστώσεις. 16
 - **ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ** κατάστασις μεταξὺ Ἀνατολικοῦ καὶ Ἀν-
τικῶν συνασπισμοῦ 16
 - **ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.** «Πολιτικὴ καὶ ἐκλογικὰ
συστήματα.» 16

ΕΤΟΣ Γ'. 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956 ΦΥΛΛΟΝ 1
ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ
ὑπὸ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ - Δικηγόρου

Δραγατσανίου 4 Πλατεία ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (Τηλέφ. 23.191)

ΓΡΑΦΕΙΑ

(Παραπλεύρως Παλαιῦ Ὑπουργ. Ἑσωτερικῶν)

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

Φρ. Τσιοβα

4-6-92

45568

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΙ

ΤΩΝ "ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ,"

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΜΕΝΟΙ

(ΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΟΙ, ΠΑΝΟΔΕΤΟΙ ή ΧΑΡΤΟΔΕΤΟΙ)

Αποστέλλονται εις τούς παραδίδοντας εις τὰ Γραφεία
τὰ τεύχη σὺν τῇ καταβολῇ τῶν βιβλιοδετικῶν
καὶ ἐξόδων ἀποστολῆς τοῦ τόμου

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ ἔκδοσίς μας ἐστηρίχθη καὶ στηρίζεται μόνον εις
τὰς συνεισφοράς - συνδρομὰς ὧσων μᾶς τιμοῦν νὰ εἶναι
ἀναγνώσται τῶν τευχῶν μας, εις οὓς καὶ ταχυδρομοῦνται
ταῦτα ἀπὸ διετίας. Οὐτε ἀδήλους πόρους, ἔχει οὐτε ἄλ-
λας πηγὰς προσόδων.

Ἐκ τῶν προαιρετικῶν συνεισφορῶν τῶν φίλων ἀνα-
γνωστῶν, τὰς ὁποίας ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ θελή-
σουν νὰ μᾶς ἀποστείλουν, (ἐκδηλοῦντες τὴν ἐπιδοκιμασίαν
πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως) βαςίζομεν τὴν δυνατότητα
τοῦ μετριασμοῦ τῶν ὑλικῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταμε-
θα διὰ νὰ διατηροῦμεν τὰ «Πολιτικά Φύλλα» ὡς
ὄργανον ἐπικοινωνίας καὶ διαφωτίσεως καὶ διὰ τὸ Ἔτος
1956.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἔτησίᾳ	Δραχ.	50
» Ἐταιριῶν	»	100
» Τραπεζῶν - Ὁργανισμῶν	»	150

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἔτησίᾳ	Δολ.	5	Δρχ.	150
» Ἐταιριῶν κλπ.	»	10	»	300

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ

τὴν ἀποστολὴν τῆς συνεισφορᾶς ἐκδόσεως τῶν προηγουμένων
ἐτῶν 1954 καὶ 1955 εις τούς λαβόντας τὰ τεύχη τοῦ Πρώτου καὶ
Δευτέρου τομῶν

Η ΕΚΔΟΣΙΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'

Δραγατσάνιου 4

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Φύλλον 1

(Πλατεία ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ)

Ἔκδοσις Δεκαπενθήμερος

(Σελ. 1 - 16)

ΑΘΗΝΑΙ

ὑπὸ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

1 Ἰανουαρίου

Τηλ. 23.191

π. Βουλευτοῦ

1956

30 Δεκεμβρίου 1955

Ὅσον ἡ ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν φαίνεται πλησιά-
ζουσα ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὰ πλεῖστα τῶν συγκεκριμένων σήμερον
πολιτικῶν κομμάτων κινοῦνται ὡς ἂν νὰ ἤθελον νὰ καταστήσωσι
πιστευτὸν τὸ ἀξίωμα, ὅτι *ὑπατος νόμος τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ δη-
μοκρατία.*

Πρὶν ἢ κἂν ἡ χώρα εἰσέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὴν προεκλογικὴν πε-
ρίοδον, αἱ ἀπαράδεκτοι ὑπερβολαὶ εἰς τὰς ἐπικρίσεις ἢ τοὺς διθυράμ-
βους, οἱ ἀσύστολοι διασυρμοὶ καὶ αἱ πλειοδοσίαι εἰς κομματικούς συν-
δυασμούς, ἐδημιούργησαν μίαν ἀτμόσφαιραν πνιγερὰν ἐν τῇ ὁποίᾳ
πᾶσα ἡρεμος σκέψις καὶ πᾶσα πρὸς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς
χώρας ἀνάτασις καθίστανται ἀδύνατοι.

Ἐὰν ἡ ἔννοια πάσης ἐκλογικῆς διαδικασίας συνίσταται εἰς τὸ
ὅτι γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἔμφρονα ἐτυμηγορίαν τῶν ἐκλογέων διὰ
τὴν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας, ἡ ἔννοια αὕτη διαφεύ-
δεται σήμερον ἐκ τῶν πραγμάτων. Διότι τὴν ἔκβασιν τῆς ἐκλογικῆς
διαδικασίας δὲν πρόκειται νὰ κανονίσῃ ἡ πεφωτισμένη συζήτησις
οὔτε ἡ στοιχειώδης διαφώτισις, ἀλλ' ἡ διέγερσις τῶν ἐκλογικῶν
παθῶν καὶ ἡ δημιουργία συλλογικῶν ψυχώσεων. Ἡ ἔννοια ὁμῶς τῆς
ἐκλογικῆς διαδικασίας ὡς μεθόδου ἀσφαλοῦς ἐκφράσεως τῆς ἔμφρονος
συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους, ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς Δημο-
κρατίας. Θεμελιώνει πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς τὸν κανόνα τῆς πλειονο-
ψηφίας, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἐκφράζεται ἡ συνειδητὴ βούλησις τῶν περισ-
σοτέρων καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ ἔντασις τῶν προσκαίρων ἀνέμων τῆς βου-
λιμίας τῶν ὀλίγων ἢ τῶν λαϊκῶν διεγέρσεων. Δίδει δὲ εἰς τοὺς πε-
ρισσοτέρους τὸ δικαίωμα νὰ ταυτίζουσι τὴν θέλησίν των μὲ τὸ ὀρθόν
καὶ μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. *Ἡ διαφεύσις ὁμῶς ὧσων αὐτῶν μοι-
ραίως θέτει ὑφίστης σημασίας θέματα.* Ὅταν ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία
μεταβάλλεται εἰς συλλογικὴν παράκρουσιν, τὸ κύρος καὶ αὕτη ἡ νο-
μιμότης τῆς καταρρέουν.

Βεβαίως οἰαδήποτε ἐκλογικὴ περίοδος, εἴτε εἰς Μεσογειακὰς χώ-
ρας τοποθετεῖται εἴτε εἰς Ἀγλοσαξωνικὰς ἢ Σκανδιναυικὰς, μοιραίως
χαρακτηρίζεται ἀπὸ μίαν ἔντασιν τῶν αἰσθηματικῶν διεγέρσεων ἀπὸ
ὑπερβολὰς εἰς τὰς ἐπικρίσεις καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ

τὴν διέγερσιν τῆς βουλιμίας τῶν πολλῶν διὰ τῆς μεθόδου ἀφειδῶν ὑποσχέσεων. Καὶ ὅταν ἡ τακτικὴ αὕτῃ περιορίζεται εἰς ὠρισμένα ἔντυπα τοῦ λεγομένου «κιτρίνου τύπου» ἢ τὰ τοπικὰ ὄργανα τῆς κομματικῆς ἱεραρχίας, τὸ κακὸν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον. Διότι τὸν ἀληθινὸν τόνον τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος διδοὺν οἱ ἡγέται τῶν ὁποίων ἡ σοβαρότης καὶ ἡ αὐτοπειθαρχία ἀποτελοῦν τὴν ὑψίστην ἐγγύησιν τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ ἐγγύησις ὁμῶς αὕτῃ δὲν ὑφίσταται σήμερον· τουναντίον, ὠρισμένοι πολιτικοὶ ἡγέται προπορεύονται παντὸς ἄλλου εἰς τὴν πλειοδοσίαν καὶ τὴν παραπλάνησιν καὶ αὐτὸ δίδει εἰς τὴν ἐπικειμένην ἐκλογικὴν διαδικασίαν τὴν σφραγίδα τοῦ κινδύνου.

Διαγνώσαντες τὸ παράπονον τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν στάσιν τῶν συμμάχων μας, ἔσπευσαν νὰ πλειοδοτήσουν ἐπάνω του προβάλλοντες διάφορα ἕκαστος σχήματα ἀπαγκιστρώσεως ἀπὸ τῶν συμμαχιῶν μας, ἐνῶ καὶ τοῦ πλέον ἀδαοῦς τὴν ἀντίληψιν δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ ὅτι ἡ ἀπαγκίστρωσις αὕτῃ θὰ μᾶς ἄφινεν χωρὶς ἐγγυήσεις συμμαχικὰς καὶ χωρὶς πολεμικὸν ἐφοδιασμόν, εἰς τὴν διάκρισιν τῆς εἰλικρινείας τῶν γειτόνων μας. Φοβούμενοι νὰ εἴπωσιν εἰς τὸν Λαόν τὴν ἀλήθειαν διὰ τοὺς κινδύνους οἵτινες τὸν περιβάλλουν, περιορίζονται νὰ συνοδεύουν τὸ μοιρολόγι του διὰ τὰς διαπραχθείσας εἰς βάρος του ἀδικίας, μὲ κενὰς ἀπειλὰς διὰ μίαν πολιτικὴν οὐδέτερον τῆς ὁποίας ὁμῶς οἱ περισσότεροι γνωρίζουν τὸ ἀνεφάρμοστον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πλειοδοτοῦντες εἰς τὴν βαρύθυμον ὀργὴν τοῦ Ἔθνους ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἀθλιότητας τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου, προσποιοῦνται ὅτι ἀγνοοῦν τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην ὅπως παραλλήλως πρὸς τὴν παροχὴν πάσης ἱκανοποιήσεως εἰς τὰ θύματα καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, διασωθῇ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ὡς τοσάκις ἐτόνισεν ὁ θεμελιωτὴς αὕτης Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁμοῦ πρὸς τόσα ἄλλα, καὶ αὕτῃ ἡ ὑπόστασις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν ὑπολειμμάτων.

Ἄλλοι, «ρεαλιστικώτεροι» καὶ πλέον συγχρονισμένοι, ρίπτουν πλήρη βουλιμίας τὰ βλέμματα πρὸς τὴν δεξαμενὴν τῶν ἀριστερῶν ψήφων καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν ἐσταδιοδρόμησαν ὡς Ἡρακλεῖς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καὶ ἡπείλουν τοὺς πάντας ὅτι «ἔπειτα ἀπὸ αὐτοὺς θὰ ἤρχετο ὁ κομμουνιστικὸς κατακλυσμὸς», ἀνακαλύπτουν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ Κ.Κ.Ε. διὰ νὰ... ἀπομονωθῇ ἐκλογικῶς ἡ ξενόδουλος συνωμοσία. Ἡ παγκόσμιος αὕτῃ συνωμοσία μετέρχεται σήμερον πᾶν τέχνασμα καὶ πᾶσαν παραπλάνησιν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχει εἰσέτι συντελεσθῇ. Ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι προφανής· νὰ πλησιάσῃ δηλαδὴ καὶ πάλιν τὰς μάζας τῶν νομιμοφρόνων ἐργατῶν καὶ μικροαστῶν καὶ νὰ τὰς παρασύρῃ πρὸς νέα συνθήματα «εἰρηνευτικῆς» συνεργασίας. Ἐθνικόφρονες ἐν τούτοις ἀρχηγοὶ κόπτονται νὰ μᾶς ἀποδείξουν ὅτι συμφέρει εἰς τὴν ἐθνικοφροσύνην ἢ νομιμοποίησιν τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς δημοσίας μας ζωῆς ἀπὸ ὅλα τὰ ἐνεργούμενα τῆς Κομινφόρμ διὰ νὰ δύνανται πλέον ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων νὰ

ἀπεργάζωνται τὴν κατάλυσιν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος μας. Καὶ διὰ νὰ πληθύνουν τὰς ἐρημωθείσας ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἀνακολουθείας καὶ τὰς οἰκτρὰς ἀποτυχίας τάξεις τῶν ὁπαδῶν τῶν, προετοιμάζουν τὴν ἐργασίαν μετὰ τῆς Ε.Δ.Α. ἐλπίζοντες νὰ ἐξασφαλίσουν οὕτω μίαν στέγην πολιτικὴν διατεθειμένην νὰ τοὺς δεχθῇ... ὅπως οἱ κακῆς ποιότητος νυκτερινοὶ ταξιδιώται τοὺς ὁποίους ἀρνοῦνται τὰ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ξενοδοχεῖα καὶ οἵτινες ἀντὶ νὰ ὑποστοῦν καρτερικῶς τὸ ψῆχος τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἐρημίας δὲν διστάζουν νὰ καταφύγουν εἰς τοὺς ὑπόπτους οἴκους τῶν περιχώρων...

Λησμονοῦντες ἐν μακρὸν παρελθόν θεραπείας τῶν ὀλιγαρχικῶν συμπερόντων, ἀνεκάλυψαν αἰφνιδίως εἰς τὰ στήθη τῶν τὴν στοργὴν διὰ τὰς δεινοπαθοῦσας λαϊκὰς μάζας καὶ ὑπόσχονται σεισάχθειαν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν!

Ἐσπατάλησαν τὴν μεγαλυτέραν πολιτικὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν ποτὲ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔθεσεν εἰς χεῖρας Κοινοβουλευτικοῦ Κυβερνήτου μὲ τὸ νὰ ψαλλιδίσουν διὰ τῆς περιφήμου «ἀναπροσαρμογῆς» ὑπὲρ τῶν ὀλίγων τὰ εἰς σταθερὰς νομισματικὰς ἀξίας εἰσοδήματα· ὠδήγησαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον τὴν φορολογικὴν ἀφαίμαξιν τῶν μαζῶν, ἀπηθλίσαν ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους, ἠνέχθησαν ἐπὶ δεκαετηρίδας χωρὶς κἂν νὰ ἐγγίσουν διὰ τῆς ἐρεύνης τῶν τὴν ἐξοργιστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐντοπίου καταναλωτοῦ ὑπὲρ τῶν πάσης φύσεως κερδοσκοπῶν τῆς διακινήσεως προϊόντων—καὶ τὴν περιοδεύουν τὴν ὑπαιθρον διὰ νὰ λέγουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς βήματος τῶν ἐπαρχιακῶν καφενείων ὅτι... οἱ ἀντίπαλοι τῶν εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξυπηρετοῦν «τὰ συμφέροντά μιᾶς ὀλιγαριθμοῦ κλίμας ἀνθρώπων ποὺ ἐπηρεάζουν ὠρισμένους κλάδους τῆς βιομηχανίας καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγωνιοῦν νὰ ἐπανέλθουν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν μακαρίαν δι' ἐκεῖνους ἐποχὴν τῶν περιορισμῶν!...»

Καὶ διὰ νὰ ὀλοκληρώσουν τὸ σύμπλεγμα τῆς Δεληγιαννικῆς αὕτης ἐκλογικῆς στρατηγικῆς, ὑπόσχονται τὴν μείωσιν τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ὑπεύθυνοι μέχρι πρό ὀλίγου διαχειριστὰί τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς μετεχειρίσθησαν τὰς λαϊκὰς μάζας ὡς ἀνεκτικὸν ὑποζύγιον πρόθυμον νὰ βαστάσῃ ὅλα τὰ βάρη τοῦ αὐθέντου του.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ ἠθελημένη καὶ χονδροειδὴς παραπλάνησις τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἂν καὶ μᾶς φέρῃ ὀπίσω εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Βουλγαρη καὶ τοῦ Κωλέττη δὲν θὰ προσέθετεν κατὰ βάθος πολλὰ τὰ νεώτερα εἰς τὰ πολιτικὰ ἡθῆ τῆς χώρας, ἐὰν παρέμενεν ὅπως μέχρι πρό τινος ἔργον ἐπαρχιακῶν βλαχοδημάρχων ἢ περιοδευόντων κομματικῶν θαυματοποιῶν ὑποσχομένων βροχὴν, ἢ πλοῦσίαν συγκομιδὴν ἢ τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν καὶ κινηματογράφων. Κατέστη ὁμῶς ἀτυχῶς σήμερον ἔργον αὕτης τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, προεκτεινόμενον μέχρι τῶν ἁγίων προβλημάτων τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως καὶ διενεργούμενον ἐν τῷ πλαίσιῳ μιᾶς ἐξόχως ἐπικινδύνου διεθνοῦς καταστάσεως. Συντελεῖται ἐν πλήρει ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἐπισήμων ὀργάνων τοῦ διεθνοῦς κομ

μου νισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ μας. Ἐχει ὡς θέμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως του, αὐτὴν τὴν διεθνή τοποθέτησιν τῆς Ἑλλάδος δηλ. τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀπὸ τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας, τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστώτος, μὲ ὑστάτην κατάληξιν τὴν ἀθέλητον ἀλλ' ἀναπόδραστον διολίσθησιν τῆς χώρας πρὸς τὸ παραπέτασμα. Χωρὶς συνειδήσιν εὐθύνης ἔναντι τοῦ τόπου, ἀδιστακτοὶ ἐνώπιον οἰασθήποτε ἐξεγέρσεως τῆς συνειδήσεως τῶν, ἢ μορφασμοῦ ἀηδίας τῶν συμπολιτῶν τῶν, πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ «νέοι» μάλιστα καὶ «προοδευτικοί» γίνονται ἀσυναίσθητα ἢ καὶ συνειδητὰ ὄργανα τῆς καταθριμματίσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Ἀριστερισμοῦ. Θὰ ἤρχετο κανεὶς νὰ ἐγερθῇ ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ πάλιν ὁ Σπαρτιάτης ἐκεῖνος γέρον τοῦ Αἰσχίνου ὁ ὁποῖος δυσανασχετήσας νὰ ἀκούῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων «ἄνδρα βεβιωκότα μὲν αἰσχροῦς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατόν» καὶ φοβηθεὶς μὴ οἱ συμποτριῶται του συνταχθοῦν πρὸς τὴν γνώμην του ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ :

— «Ὁ ὑ πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκῆσουσι, τοιοῦτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι». —

Δὲν θὰ μείνῃ πράγματι ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐλευθέρα ἡ Ἑλλάς, ἐὰν εἰς τὴν ἀπροκάλυπτον αὐτὴν συνωμοσίαν κοινῶν δημεγεργῶν πρὸς τὰς νεωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς ἀριστερᾶς, δὲν δώσῃ ὁ Λαὸς τὸ τελικὸν καὶ ἀμείλικτον τέρμα.

* * *

Εὐτυχῶς ἐν τῇ ἀσυνειδήτῳ ταύτῃ πλειοδοσίᾳ ὑποσχέσεων καὶ παραπλανήσεων, ἡ χώρα δὲν ἔχει παραμείνῃ ἄνευ προστασίας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραδοθῇ εὐκόλως εἰς τὸ μοιραῖον κατρακύλισμα, τὸ ὁποῖον ἡ προεκλογικὴ τακτικὴ ὠρισμένων ἡγετῶν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς προμηνύει, ὅταν τὰ δύο κυριώτερα νεῦρα τῆς δημοσίας μας ζωῆς εὐρίσκονται ἐν πλήρει ὑγείᾳ : Ὁ Λαὸς καὶ τὸ Στέμμα.

Ἀνασκοπῶν τις τὴν κοινοβουλευτικὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, ὅχι μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κομματικῶς τοποθετημένου πολιτειολόγου, ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχρὰν ἐρευνητικὴν τοῦ ἀληθινοῦ ἱστορικοῦ, εἶναι πράγματι ἀδύνατον νὰ μὴ καταληφθῇ ἀπὸ ἑνα αἶσθημα κοπώσεως καὶ μελαγχολίας ἀφ' ἑνός, ὅταν ἀτενίσῃ τὰς ἀτελειώτους ἐμπαθείας καὶ μικρότητας τῶν κομματικῶν συναλλαγῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμπιστοσύνης ἀφ' ἑτέρου ὅταν ἀτενίσῃ πρὸς τὰ δύο καίρια συστατικὰ τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν: τὸ Στέμμα, τὸν Ὑπατον αὐτὸν ἐπόπτην τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, καὶ τὴν βάσιν αὐτῆς: τὸν Λαόν, τὴν μητέρα γῆν ὅλων τῶν ἐμπνεύσεων, πηγὴν ὅλων τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων, πάσης αὐτοθυσίας καὶ τῆς τελικῆς τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν δικαίωσεως. Θέσει καὶ φύσει οἱ δύο αὐτοὶ παράγοντες εἶναι οἱ πραγματικοὶ φορεῖς τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ὁ μὲν διότι ἴσταται πάρα πολὺ ὑψηλὰ, ὥστε νὰ μὴ θολῶνουν τὴν συνειδήσιν του τὰ μικροσυμφέροντα τῶν φατριῶν, ὁ δὲ διότι δὲν ἔχει

τίποτε ἄλλο νὰ φθονήσῃ καὶ τίποτε ἄλλο νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν γενικὴν ὅλων εὐημερίαν.

Διὰ τῆς συρροῆς τῶν θελήσεων τῶν δύο αὐτῶν συστατικῶν τῆς Πολιτείας, ἡ χώρα πλειστάκις ἐσώθη ἀπὸ τὰς δεινότερας κρίσεις καὶ ἀνεῦρε πάντοτε νέας ὁδοὺς εἰς τὰς στιγμὰς τῆς ἀμηχανίας. Καὶ σήμερον ἐξ αὐτῶν θὰ ἀντλήσῃ νέας δυνάμεις διὰ νὰ προχωρήσῃ ὅταν ὅλοι αἱ ἄλλαι ἐλπίδες φαίνονται νὰ τὴν καταπροδίδουν.

Τὸ Στέμμα ἔπραξε τὸ καθήκον του κατὰ τὰς πρώτας κρίσιμους στιγμὰς τῆς μεγάλης ἐθνικῆς κρίσεως ἣν ἤνοιξεν ὁ θάνατος τοῦ Στρατάρχου. Εἰς τὸν Λαόν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ λάχῃ ἡ ἐπιταγὴ νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῶν περαιτέρω, ἐναπόκειται τώρα νὰ μορφώσῃ τὴν κρίσιν του μετὰ ὀρθοφροσύνης, παραμερίζων τοὺς «αἰσχροῦς βεβιωκότας, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατούς». Καὶ ἡ ψυχραιμία ἀνάλυσιν τῶν δεδομένων τῶν περισσοτέρων λαϊκῶν ἐτυμηγοριῶν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας πείθει περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ὀρθοφροσύνης ταύτης.

Ἐχει ἄλλως τε καὶ ἡ κοινὴ δημαγωγία τοὺς ἀμειλίκτους ἐσωτερικοὺς κανόνες τῆς οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν ἐν εἶδος αὐτοματισμοῦ εἰς τὴν αὐτοεξουθένωσιν, τῶν δημοκόπων καὶ τῶν ἀερολόγων. Εἰς Γάλλος μελετητὴς τῶν κανόνων αὐτῶν εἰς ἐν σπινθηροβόλον σύγγραμμά του, τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσε περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰς τοὺς νέους πολιτευομένους ἐκ τῶν συμπατριωτῶν του—ἀφ' οὗ πρῶτον ὑπεβλήθη εἰς τὸν κόπον νὰ μελετήσῃ ὅλους τοὺς προεκλογικοὺς λόγους τῆς 3ης Γαλλικῆς δημοκρατίας! —σημειώνει περὶ τὸ τέλος τῆς μελέτης του τὰ ἑξῆς βαθυστόχαστα :

«Ὁ Λαὸς εἶναι ἐκ φύσεως φρόνιμος. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἂν μὴ τι ἄλλο ἀπὸ τὸν κόπον εἰς τὸν ὁποῖον (οἱ δημαγωγοὶ) χρειάζεται νὰ ὑποβληθῶσι, διὰ νὰ τὸν παραπλανήσουν ! ! »

Ἡ ὑπερβολὴ καὶ τὸ ψεῦδος ἔχουν πράγματι ἐν αὐταῖς τὴν δύναμιν τῆς αὐτοκαταστροφῆς τῶν. Οἱ δημοκόποι συναντοῦν ταχέως τοὺς ἀνταξίους συναγωνιστάς τῶν «ὅσοι ὑποπίπτουν εἰς τὴν γοητείαν τῶν σαρλατάνων—διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν ἴδιον συγγραφέα εἰς τὰς κρίσεις του—χρειάζονται καθημερινῶς νέους σαρλατάνους, ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἀνήσυχτοι ἐκεῖνοι ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι περιφέρουν τὴν εὐπιστίαν τῶν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐμπειρικοῦ ἱατροῦ, εἰς τὸν ἄλλον!!!» Καὶ τὸ πλῆθος ἀφ' οὗ ἀποκηρύξῃ τὸν ἑνα μετὰ τὸν ἄλλον τοὺς ψευδεῖς θαυματοποιούς, θὰ διακρίνῃ ἐν τέλει ἀσφαλῶς τοὺς ἀληθινούς θεράποντας τῶν συμφερόντων του.

Ἀλλὰ ὑπὸ μίαν μόνην προϋπόθεσιν τοῦτο εἶναι ἀληθές; *Ὅτι κάποιος θὰ τοῦ δείξῃ τὸν δρόμον*, ὅτι οἱ θέσει ἐντεταγμένοι εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐθνικῆς φρονος παρατάξεως, θὰ ἔχουν τὸ θάρρος καὶ τὴν σύνεσιν νὰ θέσουν ὡμῶς πρὸ αὐτοῦ τὴν ἀληθινὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος προσθέτοντες εἰς αὐτὴν τὸ διάγραμμα μιᾶς θετικῆς προσπάθειας ἐπιλύσεως τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς χώρας, ἀποκλείοντες ἀμειλίκτως τὰς αὐταπάτας καὶ τὰ πυροτεχνήματα ἀνεπιτεύκτων ὑποσχέσεων ἀλλὰ ἐγγυώμενοι διὰ τῆς προσωπικῆς καταρτίσεως τῆς ἡγεσίας

τοῦ ἀγῶνος τὴν εἰς τὸ ἀκέραιον πραγματοποίησιν τῶν ἰδανικῶν του.

Ἡ ἀπροσχημάτιστος δημαγωγία ὠρισμένων πολιτικῶν ἡγετῶν, ἡ σιωπὴ ἄλλων ἐν ὄψει τῶν ἐναντι τῆς χώρας καθηκόντων των, καὶ ἡ ἀναίσχυτος συναλλαγὴ τῶν χειροτέρων μετὰ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, καθιστοῦν περισσότερο παρὰ ποτὲ ἔντονον τὸ αἶτημα τῆς ἀνανεώσεως καὶ καθάρσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, διὰ τὸ ὅποιον αἱ στήλαι αὐταὶ ἀγωνίζονται ἀπὸ διετίας. Εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἡ τριετής Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμῶς καὶ ὁ θάνατος τοῦ Στρατάρχου, ἡ ἐθνικὸφρων παράταξις δὲν δύναται νὰ ἀπαντήσῃ μὲ κοινοτυπίας, ὑποσχέσεις καὶ ἀριθμητικὰς πανστρατιάς ὅπου θὰ συμφύρονται οἱ ἱκανοὶ καὶ οἱ ἐφθαρμένοι. Ἡ Κυβέρνησις ἡ μέλλουσα νὰ ἡγηθῇ τοῦ ἀποφασιστικοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικοφροσύνης ἀγῶνος, ἐν μόνον σφᾶλμα δὲν δικαιούται νὰ διαπράξῃ διότι θὰ εἶναι θανάσιμον.

Νὰ διστάσῃ εἰς τὴν θαρραλέαν ἀλλὰ καὶ πραγματικὴν ἀνανέωσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ νὰ παρασυρθῇ ἔστω καὶ ὀλιγώτερον τῶν ἀντιπάλων της, εἰς τὸν μάταιον δρόμον τῶν παραπλάνησεων τοῦ πλήθους, τῶν ἀφειδῶν πρὸς τοὺς ὀλίγους παροχῶν καὶ τῶν ἀνερματίστων πρὸς ὅλους ὑποσχέσεων.

Εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν μοιραῶς θὰ κοθυστερῇ τῶν ἀντιπάλων της. Ἡ δύναμις της ἔγκειται ἀκριβῶς ἐν ἐν τῇ βαθεῖᾳ ὀρθοφροσύνῃ τοῦ πλήθους πρὸς τὸ ὅποιον ἀπευθύνεται. Πρὸς αὐτὴν καὶ μόνην δύναται νὰ στραφῇ. Ἐὰν ὀμιλήσῃ τὴν ὥμην γλώσσαν της ἀληθείας, ἀνομολογήσῃ χωρὶς περιφράσεις τὰ γενόμενα σφάλματα, ἀπαριθμήσῃ χωρὶς ὑπερβολὰς καὶ αὐτοδιαφημίσεις τὰ ἀναμφισβήτητα ἐπιτεύγματά της, προσφέρῃ ἀψευδῆ καὶ εἰλικρινῆ τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος ἐνώπιον τῆς ὁποίας εὐρίσκεται σήμερον τὸ ἔθνος, συγκεντρώσῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἀγῶνος τὸν νέον πολιτικὸν κόσμον τὸν ὅποιον ἐννοεῖ νὰ δημιουργήσῃ, θὰ προκαλέσῃ ἀσφαλῶς τὴν ἀφύπνισιν τῆς ἐμφύτου καὶ λανθανούσης ὀρθοφροσύνης τοῦ λαοῦ.

Αὕτη εἶναι ἡ μόνη φωνὴ μὲ τὴν ὁποῖαν οἱ ἀληθινοὶ ἡγέται τοῦ λαοῦ κατορθώνουν νὰ ἀφύπνισουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεως τῶν μαζῶν, ὅταν τὴν ἐστεῖρευσαν αἱ ἀερολογίαι τῶν δημοκόπων καὶ αἱ ἀδιάκοποι διαψεύσεις τῶν ἐλπίδων, τὰς πολιτικὰς ἐκείνας δυνάμεις μὲ τὰς ὁποίας οἱ λαοὶ προχωροῦν πρὸς νέα κεφάλαια τῆς ζωῆς των. Τὸ ἔθνος αὐτὸ ἀναμένει ἀπὸ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν καὶ σήμερον ἔπειτα ἀπὸ τὸ πανδαιμόνιον τῆς δημαγωγίας τὴν ὁποῖαν προκαλοῦν περὶ τὰ ἐθνικὰ θέματα ἀδίστακτοι ἀρχηγοὶ καὶ τὰς ἀνιέρους μετὰ τῆς ἀριστερᾶς μηχανορραφίας τῶν πλέον ἀσυνειδήτων ἐξ αὐτῶν, ἡ ἐπιταγὴ αὕτη ἀνήχθη εἰς καθῆκον συνειδήσεως ἐναντι τῆς ἐθνικοφροσύνης καὶ ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Δὲν δύναται νὰ βραδύνη ἐπὶ πολὺ τὴν ἱκανοποίησιν του, οὔτε νὰ διαψεύσῃ τὰς ἐλπίδας ὡς πρὸς τὴν σοβαρότητα μὲ τὴν ὁποῖαν ἀντιμετωπίζει τὸ θέμα, χωρὶς ἡ πρωτοβουλία τῶν κινήσεων νὰ διαφύγῃ τῶν χειρῶν της πρὸς ἄλλας ἀγνώστους κατευθύνσεις.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

Δὲν δυνάμεθα, διὰ λόγους ἀρχῆς, νὰ συμφωνήσωμεν πρὸς τοὺς ἡγέτας ἐκείνους τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ ὁποῖοι εἰσηγοῦνται τὴν συγκρότησιν ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως πρὸς διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ συγκρότησις τοιοῦτων κυβερνήσεων καθίστατο εἰς ἄλλας ἐποχὰς πλήρως δικαιολογημένη, ὅταν, τὴν ἐπαύριον ἐπαναστατικῶν καθαρῶς καταστάσεων αἵτινες εἶχον ἐκ βάθρου ἀναμοχλεύσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ ἰδιαίτερος τὸ στράτευμα, ἐχρειάζετο νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀληθὴς ἐκφρασις τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ τόπος εἰς τὴν ὁμαλότητα. Καὶ διὰ τοὺς ἐξαιρετικούς αὐτοὺς λόγους ἀναφερομένους εἰς ἐξαιρετικὰς ἐπαναστατικὰς συνθήκας μὴ ἀνωμάλου ἐποχῆς ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ἀπετέλει αἶτημα δικαιολογημένον. Θὰ ἦτο ὁμῶς καταφανὲς ὑπερβολικὸν νὰ ὑποστηρίχθῃ ὅτι τοιαῦται συνθήκαι ὑφίστανται καὶ σήμερον. Ἡ προέκτασις ἐπομένως τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ὑπηρεσιακῆς εἰς περιπτώσεις σχετικῆς ἂν μὴ καὶ ἀπολύτου ὁμαλότητος καὶ ἡ καθιέρωσις της εἰς οἶονεῖ συνταγματικὸν θεσμὸν ἀποτελεῖ τελείως ἀδικαιολόγητον ἀνωμαλίαν. Διότι ἡ καθιέρωσις τῆς ὑπηρεσιακῆς ὡς κανὼν ἀποτελεῖ τὸν ὄντι σημαντικὴν μεταβολὴν εἰς ὑφισταμένους βασικούς θεσμοὺς τοῦ πολιτεύματος. Καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ τέρμα ἅπαξ διὰ παντὸς ἡ ἐξ ἀβλεψίας ἢ ἄλλων λόγων ἐπεκταθεῖσα ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παραμόρφωσις τῆς κοινοβουλευτικῆς μας συνταγματικῆς τάξεως πρὸς ἐξοικονόμησιν ἀπλῶς προσωρινῶν ἀναγκῶν.

Ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως καὶ ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ πολιτικῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖ θεσμὸν κοινοβουλευτικὸν καὶ συνταγματικὸν τοῦ ὁποίου ἡ χρησιμότης καὶ ἡ σοφία δὲν δύναται σοβαρῶς νὰ ἀμφισβητηθῇ. Παρέχει τὴν δυνατότητα δοκιμῆς νέων δυνάμεων, τὰς ὁποίας τὸ Στέμμα στέλλει πρὸ τοῦ Λαοῦ, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του. Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἐκτροπὴν, ἀλλὰ αὐτὴν ταύτην τὴν βούλησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Νομοθέτου, διὰ τὴν περὶπτωσιν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Καὶ ὅσοι ἀποβλέπουν εἰς τὰ εὐρύτερα συμφέροντα τῆς πολιτείας καὶ οὐχὶ εἰς ἀμέσους πολιτικὰς ἢ κομματικὰς σκοπιμότητας δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὀρθότητα τοῦ θεσμοῦ τούτου.

Τελείως ἄλλο πρᾶγμα βεβαίως εἶναι τὸ ὑποστηριχθῆν ὑπὸ «ἀρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς» ὅτι τὸ Στέμμα ἅπαξ ἐγκρίναν εἰσῆγησιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἀπεξενώθη τρόπον τινὰ τῆς προνομίας του ταύτης καὶ εἶναι δεσμευμένον ὅπως ὑπογράψῃ τὴν διάλυσιν ὑπὸ οἵαδήποτε συνθήκας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς ἀρμόδιος εἶναι δυνατόν νὰ ὑπεστήριξε τοιοῦτον τι, διότι θὰ ἔπρεπεν ἀμέσως νὰ

παρακληθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὰ φοιτητικὰ θρανία διὰ νὰ ἀκούσῃ καὶ πάλιν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς ἐννοίας τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Λίαν δυσάρεστοι πληροφορίες μᾶς περιέρχονται ἐξ Αἰγύπτου ἐφ' ὧν ἐπισύρωμεν ζωηρῶς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ νομοσχεδίου οὐτινος ἡ ἐκδοσις φαίνεται ἐπικειμένη, ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις περιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ξένων ὑπκόων τῶν δυνάμενων νὰ προσληφθῶσιν εἰς παντὸς εἶδους βιομηχανικὰς ἐμπορικὰς, ἀγροτικὰς κ.λ.π. ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ 10οιο τοῦ συνόλου διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ 25οιο τοῦ συνόλου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ δὲ ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν ξένων τῶν ὑπηρετούντων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 17οιο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων ἐν αὐτῇ (ἀρ. 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου.) Πρὸς μείζονα ἔτι περιορισμὸν τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ξένων προβλέπεται διὰ τῶν ἰδίων ἀρθρῶν, ὅτι τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν διατιθέμενων δι' ἐργατικὰ ἡμερομίσθια ξένων μὴ εἰς ἐπιχειρήσεις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 20οιο τοῦ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀπασχολουμένων ἐργατῶν διατιθέμενου, διὰ δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τὸ ποσοστὸν αὐτὸ ὀρίζεται εἰς 35οιο.

Τὸ διάταγμα προβλέπει τὴν ἰσχὺν τῶν διατάξεων τούτων εἰς τὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας καὶ τὰς περιορισμένης εὐθύνης τοιαύτας (ἀρ. 7) αἵτινες δέον νὰ συμμορφωθῶσι μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1957. Διὰ τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις οἱ ὡς ἀνω περιορισμοὶ ἀφορᾶσι μόνον τοὺς μέλλοντας νὰ προσλαμβάνωνται ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους δι' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ὅμως οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ μὴ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ μακροῦ ἐγκατεστημένοι θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ζητήσωσιν εἰς ἄλλας χώρας ἀπασχολήσιν, ἀφοῦ εἴτε αὐτοὶ εἴτε τὰ τέκνα των δὲν θὰ ἔχουν πλέον τὴν δυνατότητα νὰ ἐργασθῶσιν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡ εἰς ὅλας τὰς χώρας εὐνοϊκώτερα μεταχειρίσεις τῶν μονίμως ἐγκατεστημένων ὅσον ἀφορᾶ τὸ δικαίωμα παραμονῆς τῶν ἡτς μετὰ τὸς οὐκ ἔχοντες εἰς τὴν Αἰγύπτῳ ἐξασφαλισθῇ πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου Αἰγύπτου, καθίσταται οὕτω δῶρον ἄδωρον, ἀφ' οὗ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ πρόσληψις του εἰς οἵαδήποτε φύσεως ἐπιχειρήσεις θὰ καταστῇ δυσχερεστάτη ἂν μὴ ὅλος ἀδύνατος.

Τὸ τραῦμα τὸ ὁποῖον οὕτω καταφέρεται κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Αἰγύπτου εἶναι τῶντι σοβαρώτατον καὶ κρατεῖ ἤδη ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ ἀποβλέψῃ συμπαῶς εἰς τὰς προσπάθειας

της Αιγυπτιακής Κυβερνήσεως όπως έξα-
σφαλίση έργασίαν εις τούς ιδίους της ύπη-
κόους. Καί η Έλλάς ήτις έκ τών ιδίων της
αναλόγων δυσχερειών, διά να μη όμιλή-
σμεν και περί της ειλικρινούς συμ-αθεί-
ας μας πρός τόν Αιγυπτιακόν Λαόν, ιδιαι-
τέρως κατανοεί τās δυσχερείας άς δημι-
ουργεί ή άπασχόλησις, είναι ύπέρ πάσαν
άλλην χώραν πρόθυμος να άτενίξη, μετά
άληθοϋς συμπαθείας τās σχετικές προ-
σπαθείας τών Αιγυπτίων ύπευθύνων. Άλλ'
ακριβώς δι' αυτόν τόν λόγον θα είχε την
άξιωσιν όπως και ή Αιγυπτιακή Κυβέρνη-
σις κατανοήση τās ιδιόκας μας δυσχερείας
και μη θελήση να περιαγάγη εις άπόγνω-
σιν μίαν ξένην παροικίαν όπως ή Έλληνική
ή όποία τόσα δείγματα ειλικρινούς άφοσι-
ώσεως εις την Αιγυπτιακήν οίκογένειαν έ-
χει δώση και ή όποία, έντός τών περιο-
ρισμένων αριθμητικόν πλαισίων όπου ή έ-
λευθερά άπασχόλησις είναι άνεκτή διά
τούς ξένους, άσφαλώς δέν δύναται ση-
μαντικώς να έπηρέαση την έν Αιγύπτω κα-
τάστασιν. Η έλευθερά άπασχόλησις τών
μονίμως έγκατεστημένων, και τών οίκογε-
νείων των θεμελιώνει πάντως τó δικαίωμα
ιδιαιτέρως μεταχειρίσεως κατ' έξάφρσιν
οιούδηποτε υιοθετηθησόμενου κανόνος, δι-
ότι άλλως τά νέα μέτρα θα ίσοδυνάμουν
πρός ύπαναχώρησιν επί τών άναγνωρισθέν-
των δικαιωμάτων και άληθή διωγμόν τού
έναπομείναντος Έλληνικού στοιχείου. Η
Έλλάς μετ' ιδιαιτέρας συγκινήσεως θα
παρακολούθησιν την εξέλιξιν τού ζητήμα-
τος τούτου και είμεθα βέβαιοι ότι ή Έλ-
ληνική Κυβέρνησις θα μελετήσιν μετά της
δεούσης προσοχής τās ένεργείας εις άς ό-
φείλει να προέλθη άνευ άπωλείας χρόνου.

ΑΛΗΘΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Και εκείνοι μόν οι όποιοι ούσία και τύπος
έχουν θέσει έαυτούς από της άπελευθερώσε-
ως έκτός νόμου, είναι συνεπείς να τίθενται
κατά τών μεταπολεμικών συμμαχιών της Έλ-
λάδος και της πολιτικής έντάξεως της μετά
τών χωρών της Δύσεως, τή βοηθεία τών ό-
ποιων έσώθη από την Σλαυοκομμουνιστικήν
δουλείαν.

Άλλ' όσοι την πολιτικήν των ύπαρξιν και
την άνάδειξιν των εις ήγετικές θέσεις όφεί-
λουν εις την μερίδα τού Λαού την άγωνισθεί-
σαν κατά της ξενοκινήτου έπιβολής (τού Κ.
Κ. Ε. ΕΔΑ και τών παραφυάδων των) με-
ρίδα ήν και εκπροσωπούν, όταν, χωρίς να
παρατηροϋν, τάσσονται μετά τών πρώτων διά
να πραγματοποιήσουν την πολιτικήν εκείνων,
διαγράφουν Ναι ή Όχι προδοσία ν
κατά της μερίδος τού Λαού που τούς άνέ-
δειξε;

Έπί πλέον τοποθετούμενοι ή συμπράττον-
τες μετά τών υποκαταστάτων τού έκτός Νό-
μου ΚΚΕ, ΕΔΑ και παραφυάδων των, προς
πραγματοποίησιν της πολιτικής τούτων προς
την όποιαν εύθυγραμμίζουν με διάφορα εκ-
ζητημένα προσήματα την ιδικήν των, ή-
τοι της διαρρήξεως τών συμμαχιών της Έλ-
λάδος με τά κράτη της Δύσεως, (Μαρκεζί-
νους, Προοδευτικούς Έστία κλπ.) δέν διακρί-
νουν εις τó βάθος τó Γ ο υ δ ι ε ι ς τ ó ό-
π ο ι ο ν ό θ η σ α ν με την αυτήν κατηγο-
ρίαν — *έσχάτης προδοσίας λόγω διαρρήξεως
τών συμμαχιών* — άλλους να τó βάρουν με
τó αίμα λαοπροβλήτων ήγετών, οι καταπρο-
διδόντες σήμεραν τούς έθνικόφρονας έντο-
λεις των;

Πάσα ενεργασία με τó Κ.Κ.Ε. και τά ύ-
ποκατάστατα τούτου είναι καθαρά έθνική
προδοσία, διά πολλούς λόγους πρώτος τών
όποιων είναι ότι τó Κ.Κ.Ε. δέν είναι πολιτι-
κόν Κόμμα άλλα καθαρά πέμπτη φάλαγγ τού
σλαυισμού σκοπούσα την εξόντωσιν της Έλ-
ληνικής φυλής. Έξ άλλου είχε διεθνώς γνω-
στόν ότι πάσα ενεργασία μόνον τούς κομ-
μουνιστάς όφελει.

Άν τώρα ό κ. Μαρκεζίνης, όστις διεξέδι-
κει την Ήγείαν της Δεξιάς, άπεφάσισε να
συνεργασθί προς τούς σφαγείς τού Δεκεμ-
βρίου και από τού έκφωνηθέντος έν Μυτι-
λήνη λόγου και έντεϋθεν έρωτοτροπεί συνε-
χώς προς τούς έχθρούς τού Έθνους και
φθάνει μέχει έκλογικής συνεργασίας, ή
πράξις είναι καθαρά έθνική προδοσία
και ως τοιαύτη πρέπει ν' αντιμετωπι-
σθί από τó σύνολον τού έθνικόφρονος κόσ-
μου άνεξαρτήτως κομματικής τοποθετήσεως.
Η πράξις του αυτή πρέπει να σιγματιοθί
διά πανεθνικού ξεσηκώματος διά να μάθι
τόσον αυτός όσον και οι ύποψήφιοι μιμηταί
του ότι τó υγιές μέρος της Έλλάδος την κα-
ταδικάζει αύστηρότατα. Είναι θλιβερόν όντως
τó κατάντημα μερικόν άρριβιστών οι όποιοι
ένόμισαν ότι με τó άδίστακτον τών κινήσεών
των και την έλλειψιν παντός ήθικου δεσμού
και στοιχειώδους αισθήματος εύθύνης είναι
δυνατόν να διακυβερνήσουν την χώραν, προ-
διδόντες αυτήν. Και έπειδή αι σιγμαί διά
τó Έθνος είναι εξαιρετως κρίσιμοι ή κατα-
δικη και ή τιμωρία πρέπει να είνε άμείλι-
κτος, από όλους άνεξαιρέτως τού Έλληνας.

Όλοι γνωρίζουν πού δύνανται να οδηγήσιν
τó τυφλόν μίσος κάθε άποτυχόντος και δη
ένός επανειλημμένως άποτυχόντος ως είναι ό
κ. Μαρκεζίνης. Άλλά και όλοι όφείλομεν έγ-
καίρως να έξεγερωμένον πρό της *προδοσίας*
και να την πατάξωμεν. Άλλοίμονον άν ά-
φροσύνη οι τυχοδιώκται και οι άδίστακτοι ά-
σιγματίστοι και άτιμώρητοι.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Όπως εις πάσαν περίπτωσιν εις την όποιαν ό άνθρωπος, είτε ως άτομον
ένεργεί, είτε ως εκπρόσωπος ένός Έθνους, έχει να αντιμετωπίσιν έν δυσχερές και
πολύπλοκον πρόβλημα επί τού όποιου καλείται να λάβη σοβαράς αποφάσεις, ού-
τω και εις την επακολουθήσαν τα γεγονότα τού παρελθόντος Σεπτεμβρίου
δαινής Έλληνο - Τουρκικήν κρίσιν, ή Κυβέρνησις και οι ύπευθύνως την κοινήν
γνώμην διαφωτίζοντες και καθοδηγοϋντες, είναι ύποχρεωμένοι να ανατρέξωσιν
εις ώρισμένα βασικά δεδομένα τού προβλήματος. Φοβούμεθα ότι έν τή εύλόγω
ανάταραχί ήν προσκάλεσαν αι βαρβαρότητες τού όχλου της Κωνσταντινουπόλεως
και της Σμύρνης έλάχιστοι είναι εκείνοι οι όποιοι είχαν την διάθεσιν ή την δύ-
ναμιν να θέσουν κάποια τάξιν εις τās σκέψεις των και να ανατρέξουν εις τά
βασικά θέματα τά όποια πλαισιώνουν τās Έλληνο - Τουρκικάς σχέσεις. Καί
συγκεκριμένως δέν είναι δυνατόν να καταλήξωμεν σοβαρώς εις συμπεράσματα
επί της τηρητέας έναντι της Τουρκίας στάσεώς μας, εάν πρό παντός άλλου δέν
άπαντήσωμεν εις τά δύο ταύτα έρωτήματα. — Μάς συμφέρει ή Έλληνο - Τουρκι-
κή φιλία; και άν Ναι, ποιοι οι λόγοι της.

Εάν δέν έχομεν άπάντησιν εις τά προκαταρκτικά ταύτα έρωτήματα, τότε
γράφοντες και ένεργοϋντες, έν σχέσει προς τά Έλληνο - Τουρκικά προβλήματα
άσκοϋμεν οτιδήποτε άλλο, άλλ' όχι έξωτερικήν πολιτικήν.

Αι' ήμās — ως νομίζομεν και δι' οιονδήποτε άλλον όστις έχει και πόρρωθεν
αφθί τών ζητημάτων τούτων — ή Έλληνο - Τουρκική φιλία έθεμελιώθη τώ 1930
και διετηρήθη έκτοτε διά δύο κυρίως λόγους. Πρώτον διότι κατέστη νοητόν ότι
με την από Βορρά άπειλήν της Βουλγαρίας και της Άλβανίας, εις ήν είρχετο
να προστεθί και ή από της πλευράς της Μουσσολινικής Ιταλίας, ή Έλλάς ήτο
άδύνατον να καλύψη την ασφάλειάν της, εάν επί πλέον τών έξόχως έπισφαλών
Βορείων και Δυτικών συνόρων της θα είχε να μεριμνήσιν και διά τά σύνορα της
Θράκης και διά την ναυτικήν ύπεροπλίαν έν τώ Αιγαίω. Στρατιωτικώς, και οι-
κονομικώς τοιοϋτον βάρος, ήτο άδύνατον να βαστάσουν οι όμοι ένός κράτους 7
εκ. ψυχών έκτεινομένου άνα τά παράλια τού Αιγαίου, εις έλάχιστην από της θα-
λάσσης άπόστασιν. Έπρεπεν, έπομένως να εκλέξωμεν μεταξύ συνόρων τά όποια
θα ήτο άπαραίτητον να καλύψωμεν διά φιλιών, και άλλων τά όποια δέν ήδυνά-
μεθα να καλύψωμεν άλλως ειμή στρατιωτικώς! τών από Βορρά ή τών από Ά-
νατολάς. Και έπειδή έναντι της μέν Βουλγαρίας και Άλβανίας ύπήρχον εκκρεμή
έδαφικά ζητήματα καθιστώντα άν μη άδύνατον πάντως έπισφαλή την θεμελιώσιν
άληθοϋς φιλίας κατ' άνάγκην έπεδιώξαμεν τούτο μετά της Τουρκίας, ή όποία
εύρισκομένη εις άνάλογον άν μη δεινότεραν άμηχανίαν μεταξύ της αναβιούσης
Σοβιετικής δυνάμεως και της έχθρικής τότε Δύσεως, είχε την ιδίαν άν μη και
έντονωτέραν άνάγκην να κλείσιν διά παντός τó μέτωπον τού Αιγαίου.

Εις αύτά συνίσταται ή μία σημαντικώτατη βάσις έφ' ής συνεκροτήθη ή
Έλληνο - Τουρκική φιλία, όταν άπογυμνώσιν κανείς τó θέμα από την φιλολο-
γίαν τών αισθηματισμών και τών κατά συνθήκην διπλωματικών εκφράσεων.

Η δευτέρα βάσις, συνίστατο διά την Ελλάδα και την Τουρκίαν εις την

ὑπαρξιν σημαντικῶν ἐθνικῶν μειονοψηφῶν τὰς ὁποίας ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης, ἀφῆκεν ἐν Θράκῃ ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐν Κων/πόλει ἀφ' ἑτέρου. Παρὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν συνθηκῶν Λωζάνης καὶ Σεβρῶν (ἀρκετὰ ρευστῶν καὶ ἀορίστων καθ' ἑαυτὰς) αἱ τινες ἀπέβλεπον εἰς τὴν προστασίαν τῶν μειονοτήτων, οἱ ἑκατέρωθεν ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ ἄνδρες ταχέως κατενόησαν, ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐξασφάλις ἀνεκτοῦ βίου εἰς τὰς ἐθνικὰς μειονότητες ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων κρατῶν αἱ σχέσεις θὰ παρέμενον τεταμέναι. Οὐδεμία σύμβασις καὶ οὐδὲν δικαστήριον θὰ ἦτο δυνατόν ἄλλως, νὰ τὰς προστατεύσῃ καὶ νὰ τὰς σώσῃ ἀπὸ τὸν τελικὸν ἐξαφανισμόν των. Ἐπὶ τοῦ σημείου ἀκριβῶς τούτου ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἀπαντῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ τὴν 25ῃ Ἰουνίου 1930 εἰς τὸν Παναγῆν Τσαλδάρη ὅστις τὸν εἶχεν ἐλέγξῃ διότι εἰς τὰς Ἑλληνο - Τουρκικὰς συμφωνίας τοῦ ἰδίου μηνὸς δὲν εἶχε προβλέψῃ ἐπαρκῶς τὴν δι' εἰδικῆς συμφωνίας ἐξασφάλισιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶχεν εἶπῃ τὰ ἑξῆς :

« Ἐγὼ δέ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ τὸ εἶπω, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν μειονοψηφῶν ἐν Τουρκίᾳ δὲν στηρίζομαι διὰ τὸ μέλλον, οὐδὲ πόρρωθεν εἰς τὴν σύμβασιν τῶν μειονοψηφῶν. Πιστεύω δηλαδὴ ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῶν ὁμογενῶν ἐν Τουρκίᾳ ὅτι ἡ πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Οἱ Ἕλληνες ἐν Τουρκίᾳ εἴτε ραγιάδες εἴτε πολῖται Ἕλληνες, θὰ τύχουν ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν καὶ στενῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. »

Τὸ ἴδιον φυσικὰ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ τῶν Τούρκων τῆς Θράκης. Τὰ δὲ πράγματα κατέδειξαν πόσον ὀρθὴ ἦτο ἡ σκέψις τοῦ Ἐλ. Βενιζέλου, ἀφ' οὗ παρὰ τὰς κατὰ μέρος καὶ κατὰ καιροὺς ἀντιξοότητας τὰς ὁποίας συνήντησαν αἱ μειονότητες, τόσοι οἱ Τούρκοι τῆς Θράκης ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Κων/πόλεως παρέμειναν εἰς τὰς θέσεις των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι, ἂν μὴ τι ἄλλο, ὁ βίος των ὑπῆρξεν ἀνεκτός.

Αὐτὰ ὑπῆρξαν τὰ βιαιὰ δεδομένα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ Ἑλληνο - Τουρκικὴ φιλία καὶ τὰ ὁποῖα τῆς ἐπέτρεψαν νὰ ἐπιζήσῃ ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἔτη καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ μάλιστα κατὰ καιροὺς εἰς σημεῖον ὥστε ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑπεραισιόδοξων νὰ ὑπολογίζων ἐπάνω τῆς ὥς ἐπὶ πραγματικῆς κοινοπραξίας ἀμύνης καὶ νὰ ὁμιλοῦν μάλιστα καὶ περὶ συγκροτήσεως κοινοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους.

Τίθεται ἐπομένως σήμερον τὸ ἐρώτημα, ἰσχύουν τὰ δεδομένα αὐτὰ καὶ σήμερον; ἢ μήπως ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἐναπομείνας Ἑλληνισμὸς ἔχει ἐπιτύχῃ ἄλλα μέσα ἐξασφαλίσεώς του καὶ εὐημερίας ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερον ἐφαρμοζόμενα;

Ἡ ἀτλή προβολὴ τῶν ἐρωτημάτων τούτων, δίδει αὐτομάτως καὶ τὴν ἀπάντησιν. Διότι ὅχι μόνον οἱ ὑπάρχοντες τῷ 1930—ἦσαν ἡ Γερμανία ἦτο στρατιωτικῶς ἀνύπαρκτος καὶ ἡ Μουσσολινική Ἰταλία μόλις ἤρχιζε νὰ συγκροτῇται—λόγοι ὑφίστανται, ὑπὸ ἄλλας βεβαίως συνθήκας καὶ σήμερον, ἀλλὰ καὶ πολυπλαπλῶς ἐπεδεινώθησαν. Ἡ Ἑλλὰς συνορεύει ἀμέσως σήμερον μὲ τὸ Ἀνατολικὸν συγκρότημα, καὶ τοῦ συγκροτήματος τούτου τελείως ἄλλαι εἶναι αἱ δυνατότητες καὶ αἱ ὑπονομεύσεις. Ὁ ψυχρὸς πόλεμος δὲν ἐσταμάτησε καὶ ὁ θερμὸς δὲν ἀποτελεῖ τελείως ἀπραγματοποιήτον ἐνδεχόμενον. Ὁ ὑπερκερασμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Ἀνατολῶν ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ, ὡς καὶ ὁ ὑπερκερασμὸς τῆς Τουρκίας ἐκ Δυσμῶν, θὰ καθίστα τελείως ἀδύνατον τὴν ἀμυναν ἀμφοτέρων, εἰς σημεῖον ὥστε θάττον ἢ βράδιον νὰ περιείχοντο εἰς χεῖρας—στρατιωτικῶς ἢ καὶ πολιτικῶς—τοῦ κοινοῦ κατακτητοῦ. Ἡ διάσπασις τῆς συνεργασίας των σήμερον θὰ ἐκλόγιζε βαθύτατα τὴν θέσιν ἀμφοτέρων ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ Συμμαχίᾳ διότι καὶ αἱ δύο ὁμοῦ ἔχουν σημασίαν διὰ τὴν Δύσιν, ἐνῶ ἡ κεχωρισμένη πρὸς

ἐκάστην σημασία ἔχει πολὺ πλέον ἐπισημὴν σημασίαν. Ἡ διάσπασις τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐνότητος θὰ καθίστα τελείως ἐπισημὴν, διὰ τὴν Δυτικὴν ἀμυναν, ὁλόκληρον τὴν ἀπὸ Ἀδριατικῆς μέχρι Καυκάσου περιοχὴν. Καὶ ἂν ἴσως τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο δὲν τρομάξῃ τοὺς ἔκπαλαι πρὸς τὸν κομμουνισμόν ἐρωτοτροποῦντας καὶ τοὺς ἀερολόγους διπλωματικούς κριτικούς τῶν καφενειῶν, διὰ πάντα ἔχοντα καὶ στοιχειώδη γνῶσιν τῶν σκέψεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ συγκροτήματος, ἡ διάλυσις αὐτῆς τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου, μὲ τοὺς ἀντικτύπους τῆς εἰς τὰ Ἀραβικὰ Κράτη καὶ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, θὰ παρείχε αὐτομάτως πρόσφορον ἔναυσμα διὰ τὴν προώθησιν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας πρὸς Νότον καὶ θὰ ἀποτελεῖ ἴσως τὴν γέφυραν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ πολέμου πρὸς τὸν θερμόν. Ὁ κοινὸς νοῦς θὰ ἐπίτασεν ἐπομένως καὶ εἰς ἐκείνον ἀκόμη ὁ ὁποῖος δὲν συμμερίζεται ὅλας αὐτὰς τὰς σκέψεις, ὅπως πρὶν λάβῃ τόσον τολμηρὰς καὶ ἀνεπανορθώτους ἀποφάσεις ἀναμείνῃ ἂν μὴ τι ἄλλο ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἕως ὅτου σταθεροποιηθῇ κάπως περισσότερον ἡ διεθνὴς αἰθρία.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τύχην τῶν μειονοτήτων, πρέπει αὐτῶς νὰ ἀνὸμολογηθῇ ὅτι τίποτε δὲν ἤλλαξε εἰς ὅσα ἴσχυον τὸ 1930. Τὰ γεγονότα τῆς 6 Σεπτεμβρίου τὸ κατέδειξαν ἐπαρκῶς. Ἡ ἐλαχίστη δυσάρεστος πνοὴ ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἀνεκδιήγητα δεινὰ. Εὐτυχῶς τὸ ἴδιον δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὴν Τουρκικὴν μειονότητα τῆς Θράκης ἢ ὁποῖα διήλθε τὴν τελευταίαν περίοδον ἐξαιρετικῆς κρισιμότητος χωρὶς τὸ παραμικρὸν παράπονον νὰ ἀκουσθῇ. Τοῦτο θὰ εἶναι πρὸς διαρκὴ τιμὴν τῆς Ἑλλάδος—καὶ δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ μὴ ὑπερφηανευώμεθα δι' αὐτό.

Ὑπὸ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις, ἡ τελευταία Ἑλληνοτουρκικὴ κρίσις, δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ὡς ἐν μεμονωμένον φαινόμενον, μία περίπτωσις ἀσυμβιβάστων χορακτῆρων ὀδηγοῦσα μοιραίως εἰς τὰ διαζύγιον, ἢ μία προσβολὴ τιμῆς ἀποπλυνομένη μόνον διὰ τῆς μονομαχίας καὶ τοῦ αἵματος ὅπως εἰς τὰς ἐποχὰς τῶν ἱπποτῶν τοῦ Μεσαίωνα. Θίγει σοβαρώτατα συμφέροντα καὶ τῶν δύο λαῶν, ἔχει ἐμπλοκάς σπουδαιοτάτας καὶ δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς θανάσιμα δι' ἀμφοτέρους ἐνδεχόμενα. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὸ τὸ κράτος συγκινήσεων καὶ μόνον ὁσονδῆποτε εὐλόγων καὶ σεβαστῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἢ ὁποῖα ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον πραγματικὸν θῦμα τῶν βαρβάρων γεγονότων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει πᾶν δικαίωμα νὰ ζητῇ ἱκανοποίησιν οὐσιαστικὴν καὶ ταχεῖαν καὶ ἡ Τουρκία ἢ ὁποῖα ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον ἠθικὸν θῦμα τῶν ἰδίων γεγονότων ἔχει πᾶν συμφέρον εἰς τὸ νὰ κλείσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἐφιαλτικὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι ἐξόχως θλιβερόν καὶ βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἡγέσιν τῆς Τουρκικῆς διπλωματίας ὅτι δὲν ἔσπευσε νὰ ἐξοφλήσῃ μέχρι τοῦδε τὸ χρέος τῆς τοῦτο καὶ δὲν ἐπενόησε καμμίαν χειρονομίαν μεταμελείας καὶ γενναιοφροσύνης διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἐντυπωσιάσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἢ ὁποῖα θὰ εἶμα κατὰ πρῶτον λόγον τὸν ἐπιχειροῦντα αὐτὴν. Εἰς ἓνα Λαὸν αἰσθηματικὸν ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς τοιαῦται χειρονομία θὰ ἦσαν σωτήριοι γενόμενα τὴν κατάλληλον στιγμήν, αἱ ἀνεπαρκεῖς καὶ δειλαὶ ἐκδηλώσεις διὰ τῶν ὁποίων ἐγένετο προσπάθεια νὰ ὑποκατασταθῶσι, δὲν ἦτο

δυνατόν νά ἔχῃ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα.

Ἄλλ' αὐτὰ ὅλα δὲν σημαίνουν ὅτι πρέπει νά χάσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα ἐπανορθώσεως τοῦ γενομένου κακοῦ καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ὅτι ἐπιτρέπεται ὅπως μὲ περιττὰς ἐκδηλώσεις δυναμισμού καὶ μαχητικοῦ πνεύματος, ἐντείνουμεν ἔτι μᾶλλον τὴν κρατοῦσαν δξύτητα. Ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία δὲν ἔχει μόνον *ἐ ν α* σκοπὸν νά ἐπιδιώξῃ ἐν προκειμένῳ. Τὸ νά ἐπανορθώσῃ δηλαδὴ τὴν τρωθεῖσαν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἔχει *δ ὄ σ* σκοπὸς νά ἐπιδιώξῃ συγχρόνως. Τὴν ἱκανοποιήσιν τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν διάσωσιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας. Τὸ ἔργον τῆς εἶναι ἐπομένως ἀπείρως δυσχερέστερον ἢ ὅσον θὰ ἦτο ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, δι' αὐτὸ τόσον ἡ κοινὴ γνώμη ὅσον καὶ οἱ ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τῆς χώρας πρέπει νά εἶναι διττῶς προσεκτικοὶ εἰς ὅσα λέγουν καὶ πράττουν. Διότι ἄλλως πολὺς ὑπάρχει φόβος ὅτι τὰ πράγματα θὰ ὀδηγήσουν εἰς ἀληθῆ συμφορὰν τόσον δι' ἡμᾶς ὅσον καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν.

Π.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εἴμεθα εὐτυχεῖς ἀναδημοσιεύοντες ἐκ τῆς «Ἑλευθερίας» 23/12/1955 τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἄρθρον τοῦ διακεκομμένου φίλου μας κ. Σ. Στυλιανίδη. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὄχι μόνον παρέχει εἰς τὰς ἐπανελημμένους ἀπὸ τῶν σιγῶν τούτων ὑποστηρικτικὰς ἀπόψεις ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τοῦ σφαιριδίου ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ φωτογραφικοῦ—ἀ τ ο μ ι κ ο ὦ ψηφοδέλτιου, (τ. 2 σ. 230, 252, 256) τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς δημοσίας πεύρας τοῦ γράφοντος, ἀλλὰ καὶ τοποθετεῖ τὸ ζήτημα ἐπὶ μιᾷ βάσει γενικωτέρας ἐπὶ τῆς ὁποίας θεωροῦμεν εὐχάριστον ὑποχρῶσθαι μας νά ἐπιστήσωμεν ὅπως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἡ παρούσα Βουλὴ, ἐφαρμόζουσα τὴν καθιερωθεῖσαν πλέον διαδικασίαν, ἐψήφισε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειρὰν τῆς, ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν, τὸ ἐκλογικὸν «τῆς σύστημα».

Τὸ ἂν τὸ σύστημα αὐτὸ προσαρμόζεται ἢ ὄχι πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματός μας· ἂν ἐπιτρέπη ἢ ὄχι τὴν ἑκφράσιν τῆς πραγματικῆς βουλήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος· ἂν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς παρούσης Ἑλληνικῆς πραγματικότητος· ἂν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὀλίγην σημασίαν ἔχει. Φθάνει ὅτι «ταιριάζει», ἢ πιστεύεται ἀπὸ ἐκείνους πού τὸ ἐψήφισαν, ὅτι ταιριάζει εἰς τὰ μέτρα των.

Συζητήσις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος σήμερον, ἐν ὧσιν τοῦ ψηφισθέντος πλέον ἐκλογικοῦ νόμου, θὰ ἐκινδύνευε νά θεωρηθῇ ἀνεδαφική: Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε!

Παρά ταῦτα, δὲν νομίζομεν ὅτι τὸ θέμα εἶναι ἐκτὸς ἐπικαιρότητος. Ἀντιθέτως, ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τοῦ προκριτέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλεται τοῦτο κάθε φορὰν ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀποτελεῖ εἰδικὸν θέμα ὄχι μικροτέρας σημασίας.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν, οὐκ ὀμίζομεν ὅτι ἔχει ἐπαρκῶς ἀποδειχθῇ, τόσον ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν συζητήσεις, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν κτηθεῖσαν μέχρι σήμερον πείραν, ὅτι τὸ πλειοψηφικόν, μὲ στενὴν περιφέρειαν καὶ σφαιρίδιον, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πληρέστερον πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἀνύψωσιν τῆς πολιτικῆς στάθμης. Ἐπὶ περισσώτερον, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ σφαιριδίου μὲ τὸ ἀτομικὸν ψηφοδέλτιον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καθιστᾷ τὴν ἐκλογὴν ὀλιγώτε-

ρον δαπανηρὰν παρουσιάζει, μεταξύ ἄλλων καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι καταργεῖ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κάλπης καὶ καθιστᾷ τὴν ἐκλογὴν περισσώτερον ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικὴν.

Τὸ ὅτι τὸ ἐκλογικὸν αὐτὸ σύστημα δὲν προεκρίθη ἀπὸ καμμίαν ἐκ τῶν Βουλῶν τῶν τελευταίων καιρῶν, δὲν δύναται νά θέσῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ τὰ ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματά του —τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζονται ἄλλωστε εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συζητήσεις καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται ἐν τούτοις ἐπισήμως τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ προτίμησιν των. Ἀντιθέτως ἡ προτίμησις ἐναντι αὐτοῦ, συστημάτων ποὺ περιορίζουν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐκλογέως, καὶ ἀντίκεινται εἰς ρητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος —κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐπηυξημένης ἀναλογικῆς ἢ μικτοῦ πλειψηφικοῦ καὶ ἀναλογικῆς, ἀναλόγως τοῦ συμφέροντος τῶν νομοθετούντων— ἀντὶ νά μειώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πλειοψηφικοῦ μὲ ἐλευθερίαν ἐπιλογῆς ὑπὸ τοῦ ἐκλογέως τῶν πληρεξουσίων, προδίδει ἀπλῶς ἑλλειψιν αὐτοπεποιθήσεως, πολιτικῆς γενναιότητος καὶ ἀποδεικνύει τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς πολιτικῆς μας στάθμης.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ προκριτέου ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῶν ἐλατηρίων τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζουν τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, ἡ ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφασιστικὴ κρίσις ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν ἀναμφισβήτητον ἀντινομίαν.

Ὅταν εἰς τὸ πολίτευμά μας καθιεροῦται τὸ «ἀσυμβίβαστον» εἰς ἀπειρίαν περιπτώσεων —ἔστιν ὅτε ἀσημάντων— καὶ ὅταν εἰδικώτερον, ἀποκλείεται ἡ συμμετοχὴ βουλευτῶν εἰς ἐπιχειρήσεις συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἢ ἀναγνωρίσιν ἀρμοδιότητος εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους βουλευτὰς ὅπως ἐκλέξουν τὸ σύστημα μὲ τὸ ὁποῖον πρόκειται νά κριθοῦν οἱ ἴδιοι, ἀποτελεῖ ἠθικὴν ἀνωμαλίαν ἐξερχομένην τῶν ὁρίων τῆς μᾶλλον στοιχειώδους εὐθιείας. Τοῦτο ἰδιαιτέρως ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ὕλικοι ἀντιπαροχαὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους αἱ ἐξικνούμεναι μέχρι φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῆς ἀποζημιώσεώς των. Ἄν οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἔθνους, ἦσαν εἰς τὸ ὕψος τῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς των, θὰ ἀντελαμβάνοντο ἄλλωστε εὐχερῶς ὅτι ἡ ἀπόκτησις πλεονεκτημάτων ὥς ἡ ἀφορολόγητος ἀποζημίωσις καὶ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ ἀντιπαροχαὶ των κλπ. ἀποτελοῦν ἀποκτήματα ἀμφιβόλου ἀξίας καὶ ἰσχύος, ὅταν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ διατήρησιν των, ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ πολιτεύματος ἐπ' ὠφελεία παντὸς ἐλλοχεύοντος διὰ τὴν ἀνατροπὴν του.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν διαδικασία ἄλλη, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, προεβλέπετο εἰς τὸ πολίτευμά μας διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἄν π. χ. τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καθιεροῦτο παγίως διὰ τοῦ Συντάγματος ἢ μετεβάλλετο διὰ δημοψηφίσματος κ.λ.π. ἀντὶ νά ἀποτελῇ ἀντικείμενον τῆς ἀποφασιστικῆς κρίσεως τῶν ἐνδιαφερομένων βουλευτῶν, εἶναι προφανές ὅτι τὸ ἐφαρμοζόμενον ἐκλογικὸν σύστημα θὰ ἦτο τελείως ἀδιάβλητον καὶ θὰ ἐνηρμονίζετο πληρέστερον μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους, τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Πρόνοια διὰ τοιαύτην μεταβολὴν εἰς τὸ πολίτευμά μας πρέπει νά ληφθῇ εἰς πρώτην παρουσιάσθησιν εὐκαιρίαν. Ἐν τῷ μεταφύ ὅμως καὶ πρέπει νά γίνῃ. «Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί...»

Τὰ πρὸς ἐπίλυσιν προβλήματα εἶναι μεγάλα ζωτικὰ καὶ ἐπείγοντα· ἀπαιτοῦν ὅλην τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐπιστράτευσιν τῶν ἀρίστων καὶ κυβερνήσεων ὄχι συμβιβασμοῦ, ἀλλὰ ἰσχυράς, τὰς ὁποίας μόνον τὸ πλειοψηφικὸν μὲ ἐλευθερίαν ἐπιλογῆς τῶν πληρεξουσίων δύναται νά δώσῃ.

Ἡ ἀνοχὴ τοῦ ἀναξιοπαθόντος Ἔθνους ἐναντι τῆς κομματικῆς κραυγῆς ἔχει ὑπερβῆ κάθε ἀνεκτὸν ὄριον καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ Λαοῦ ἔχει ἐγγίσει τὰ ὅρια τῆς ἐξαντλήσεως μὲ τελείως ἀπαισιόδοξον προοπτικὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπικείμενα ἐξελίξεις.

Πρέπει ο πολιτικός κόσμος να εγκαταλείψει το νομοπαρασκευαστικὸν μαγεύειον πάσης ἐκλογικῆς ἀθλιότητος. Πρέπει να πλησιάσῃ τὸν ἀγωνιῶντα Λαόν, να διαγνώσῃ τὰ αἰτήματά του ὅπως ἐκλέγῃ ἐλευθέρως τοὺς ἀντιπροσώπους του καὶ νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ. Ἄν ἀμφιβάλλῃ ὡς συμφωνήσῃ διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς μίαν ἀδιάβλητον διαδικασίαν—Δημοψήφισμα—μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο ὁ Λαὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος θέλησίν του ἔστω καὶ ἂν τοιαύτη διαδικασία δὲν προβλέπεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος.

Ἡ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων αὐτῶν μικροσυμφερόντων, αὐστηρὰ δῆθεν προσήλωσις τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους εἰς τὸ Σύνταγμα, προκειμένου νὰ στραγγαλίσουν τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ μὲ τὰ μᾶλλον αὐθαίρετα καὶ ἀπίθανα ἐκλογικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ἐφευρίσκουν, ἀποτελεῖ ἀνάξιον φαρισαϊσμόν.

Ὅταν νόμοι ψηφίζομενοι ὑπὸ τῆς Βουλῆς κηρύσσονται οὐχὶ σπανίως ἀντισυνταγματικοὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἢ ὅταν τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐκλογικὰ συστήματα καταφύρων ἀναικείμενα εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος, ἢ διὰ μιᾶς ἀδιαβλήτου διαδικασίας—μὴ ἀποκλειομένης ἄλλωστε ρητῶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος—ἐξερεύνησις τῆς θελήσεως τοῦ κυριάρχου λαοῦ ἐπὶ ἐνὸς θεμελιώδους θέματος, ὅπως εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἀποτελεῖ ὄχι μόνον δικαίωμα· ἀλλὰ καθήκον ἐπιτακτικὸν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας.

Ἄν βουλὴ καὶ κυβερνήσεις, θέλουν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ὑπόληψιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἔθνους δὲν ἔχουν ἄλλην διέξοδον. Ἡ θὰ ἐγκαταλείψουν τὸν μηχανισμόν τῆς νοθείας, καὶ θὰ ἐφαρμόσουν εὐθέως ἐν ἁπλοῦν καὶ τίμιον ἐκλογικὸν σύστημα πού θὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ὅπως εἶναι τὸ πλειοψηφικόν. ἢ ἂν ἀμφιβάλλουν ὅτι αὐτὸ θέλει ὁ λαός, ὡς ζητήσουν τὴν γνώμην του μὲ ἐν δημοψήφισμα, ὅπως δὴποτε ὀλιγώτερον ἀντισυνταγματικὸν ἀπὸ τοὺς ἀνεκδιηγήτους ἐκλογικοὺς νόμους πού ψηφίζουν ἀδιστάκτως τὰ τελευταῖα ἔτη. Ὅσον εἶναι ἀκόμη καὶ ῥόζ.

Ἦ ΠΩΣ ΑΝΑΤΙΝΑΣΣΕΤΑΙ Ἡ ΠΙΣΤΙΣ,

Εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία» τῆς 19 Δεκεμβρίου 1955 ἐδημοσιεύθη κύριον ἄρθρον μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐπικεφαλίδα, τὴν ὁποίαν, ἐδανείσθημεν ὡς τίτλον τοῦ παρόντος σημειώματός μας. Εἰς δὲ τὴν τρίτην σελίδα τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος παρετέθη ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Μαρκεζίνης εἰς Ἰωάννιννα, κατὰ τὴν πρόσφατον εἰς Ἡπειρον προεκλογικὴν του περιοδείαν.

Ἀπὸ τὸν λόγον του τοῦτον ἰδὼν Ἰωαννίνων ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν μας αἱ ἐξῆς δύο περικοπαὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐθεωρήσαμεν καθήκον μὲ τὴν σειρὰν μας νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας, διότι, χωρὶς ὑπερβολὴν, δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν αὗται ὡς ἐξοργιστικά, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν, θὰ ἠδύνατο ἄριστα νὰ γραφῇ ἐν δευτέρῳ ἄρθρῳ μὲ τὴν αὐτὴν ὡς ἂν ἐπικεφαλίδα.

Αἱ περικοπαὶ ἔχουν ὡς ἐξῆς :

1.—Ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος καὶ νὰ ὑπάρξῃ χρόνος διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὸ μακρόπνουν πρόγραμμα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, εἶναι νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ μερικὸν τοῦλάχιστον ἀγροτικὸν χρεωστάσιον. Ἐὰν δὲ μερικοὶ ἰσχυρισθοῦν ὅτι αὐτὸ ἢμπορεῖ ἐνδεχομένως, νὰ ἀπολήξῃ εἰς τὸ πάγωμα ἐκατοντάδων τινῶν ἐκατομμυρίων, θὰ τοὺς ἀπαντήσω ὅτι ἔστω καὶ μὲ αὐτὸν τὸν κίνδυνον, προτιμῶ χιλιάδας τὰς παγωμένας πιστώσεις τοῦ πλήθους τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὰς παγωμένας πιστώσεις ὀλίγων βιομηχάνων.

2.—Ἄναφερθεῖς εἰς τὰς προσπάθειάς του, ὡς Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων κεφαλαίων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, εἶπεν ὅτι δὲν θὰ ἐδίσταζε διὰ τὴν ἐξασφάλισίν των, ἐὰν παρίστατο ἀνάγκη,

νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπως μετέβη καὶ εἰς τὴν Δύσιν.

Ἀπὸ τριετίας λαμβάνονται κατὰ καιροὺς διάφορα κυβερνητικὰ μέτρα, ἅτινα ὄχι μόνον δὲν συντελοῦν εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς δεινῶς τρωθείσης κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν παρ' ἡμῖν πίστεως, ἀλλὰ τοῦναντίον συντελοῦν εἰς τὸ νὰ δέχεται αὕτη πλήγματα.

Ἀλλὰ διὰ τῶν δύο προαναφερθεῖσων περικοπῶν δὲν ἀνατινάζεται ἀπλῶς ἡ πίστις, ἀλλὰ γίνεται κατὰ τὸ χειρότερον : ἀναγκάζεται αὕτη νὰ κοιμηθῇ ὑπὸν βαθὺν καὶ μακρὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀγνωστον πότε θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνεγερθῇ ἐκ νέου, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν ποτε νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν οἱ προεκλογικοὶ ἀφορισμοὶ τοῦ κ. Μαρκεζίνης.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ τοῦτο ποτε, τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι ἐκατομίζονται παρόμοιαι σκέψεις κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τὰς ὁποίας διέρχεται ὁ τόπος ἀπὸ ἀπόψεως διπλωματικῆς (διεθνούς) καὶ οἰκονομικῆς, ἀρκεῖ διὰ νὰ διασεισθῇ ἡ πίστις. Δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς νὰ ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις τῆς δημιουργίας τῆς, ἀλλὰ πρέπει ἀνὰ πάσαν στιγμὴν αὗται νὰ τὴν κρατοῦν ἐν τῇ ζωῇ.

Βεβαίως ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶναι γνωστὸς ὡς ἀλλοπρόσωλος καὶ ἐκκεντρικὸς πολιτικός, πράγμα πού φαίνεται νὰ ἔχῃ ἀντιληφθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀλλὰ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπῆρξεν ὁ κύριος συντελεστής τῆς δημιουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ καὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ πολιτικῆς, ἡγετὸς ἀρκούντως ἐργασίας καὶ ἐδημιούργησε προβλήματα, ἅτινα ἐπὶ μακρὸν θὰ βαρύνουν ἐκείνους οἵτινες θὰ ἐπωμισθοῦν τὸ βαρὺ φορτίον τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς πίστεως εἰς τὸν τόπον μας. Αὐτὸς λοιπόν, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ἐφαρμοστὴς «τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Συναγερμοῦ—διὰ τὴν ὁποίαν διηρωτήθη κάποτε προσφάτως καὶ ὁ σημερινὸς κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἂν ὑπῆρξε ποτὲ οἷα δὴ ποτε οἰκονομικὴ πολιτικὴ—ἔρχεται σήμερον, δίδων τὸ τελευταῖον λάκτισμα εἰς τὴν ἐναπομείνανσαν πίστιν καὶ διακηρύσσει ὅτι οἱ γεωργοὶ δὲν πρέπει νὰ πληρώσουν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ χρέη των καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπως ἐπῆγεν αὐτὸς εἰς τὴν Δύσιν, διὰ νὰ ἐξεύρῃ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ τόπου.

Εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι ἡ μεγίστη κατηγορία τῶν ὀφειλῶν τῶν ἀγροτῶν εἶναι σήμερον ἡ τῶν χρεῶν τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία παρέχει γεωργικὰ δάνεια μὲ σχετικὸς μικροὺς τόκους καὶ εἰς ἑκτασὶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξανόμενῃ. Τὰ κεφάλαια δὲ ταῦτα, ἀτυχῶς δὲν ἀντιλαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἀποταμίευσιν, εἰμὴ κατὰ ἐλάχιστον ποσοστὸν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον μετὰ μεγάλου κόπου ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν μηχανὴν καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν.

Σοβαρὰ ὀφείλαι ἀγροτῶν πρὸς ἰδιώτας ἐκ δανείων, συνομολογηθέντων διὰ τὴν κίνησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δὲν ὑφίστανται σήμερον. Τοῦναντίον ἡ κατηγορία τῶν χρεῶν τούτων ἦτο λῆαν ἐκτεταμένη ὅταν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐθέσπιε πρὸ εἰκοσαετίας περίπου τὸν περιφημὸν νόμον περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη ἐφρόντισε νὰ ἐξαίρεσῃ καὶ δικαίως, τῆς ρυθμίσεως τὰς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὀφειλάς τῶν ἀγροτῶν καὶ τὰς πρὸς τοὺς εἰς αὐτὴν συγχωνευθέντας ἢ ὑπαχθέντας ὅπως δὴποτε ὁργανισμοὺς ἢ γεωργικὰς Τραπεζάς.

Αὐτὴν λοιπόν τὴν Τράπεζαν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ θάλλωμεν ὅλοι ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ διατηρῶμεν ἀκεραίαν τὴν πίστιν τῆς διότι ἀπὸ τὴν ρώμην τῆς ἐξαρτᾶται κατὰ σοβαρὸν μέρος ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν πάσα πρέπει νὰ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως προικοδοτηθῇ μὲ ἀφθονώτερα κεφάλαια ἵνα δυνηθῇ νὰ ἀσκήσῃ εἰς μεγαλυτέραν ἑκτασὶν τὴν γεωργικὴν πίστιν, ἐρχόμεθα μὲ μίαν δημαγωγικὴν ἐπιτολαιότητα πρωτοφανῇ νὰ τῆς δώσωμεν ἐν σοβαρὸν κτύπημα, εἰς τὴν πίστιν τῆς, ἡ ὁποία δὲν ἢμπορεῖ, παρὰ νὰ θιγῇ σοβαρῶς μὲ τοιαύτας προτροπὰς, αἵτινες θὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα ἐὰν ἐπραγματοποιούντο τὴν μείωσιν τῶν διὰ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν διατεθειμένων κεφαλαίων.

Ἐχρειάσθη πολὺς καιρὸς διὰ νὰ συνηθίσουν οἱ ἀγρόται μας νὰ πληρώνουν τακτικὰ καὶ ἐμπροθέσμως τὰ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρέη των καὶ νὰ τὰ θεωροῦν ἱερὰ καὶ ἐρχόμεθα, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ γεωργικὸν ἐν γένει εἰσόδημα αὐξάνει ἔστω καὶ κατὰ ρυθμὸν βραδὺν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, νὰ εἰπώμεν εἰς τοὺς ἀγρότας, ὅτι πρέπει νὰ μὴ πληρώσουν ἂν ὄχι ὅλον, τοῦλάχιστον μέρος τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν των διὰ νὰ ἢμπορέσουν νὰ εὐμεμερήσουν. Πότε δὲ τὰ λέγομεν αὐτά ; Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ δοθῇ ἡ μεγάλη μάχη μεταξὺ ἄκρας ἀριστοτέρας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κέντρου ἀφ' ἑτέρου καὶ κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν περίοδον τῆς ὁποίας μάχης οἱ ἀριστεροὶ δὲν ἐτόλμησαν μέχρι σήμερον νὰ ρίξουν παρόμοια συνθήματα. Οὐδέποτε κατὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας παρέστημεν μάρτυρες ταπεινωτέρας δημαγωγίας, προερχομένης ἀπὸ πολιτικὸν ὅστις δὲν εἶναι ἐντεταγμένος εἰς τὴν ἄκραν ἀριστεράν καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρξεν ὁ ὡμότερος ἐκπρόσωπος τῆς ἄκρας δεξιᾶς, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀρχὴν τῇ βο-

ηθεία και των βιομηχάνων τούς όποιους παντοιοτρόπως έθαλψε, διά νά έρχεται σήμερα νά υποστηρίξη ότι είναι φυσικόν νά αναπνεύση ό άγροτικός κόσμος διά του χαρισμοϋ των χρεών του, άφοϋ υπάρχουν αί παγωμέναι πιστώσεις των βιομηχάνων διά τόν διακανονισμόν των όποιων οϋτος καθ' όν χρόνον ήτο οικονομικός δικτάτωρ οϋδεμίαν πρόνοιαν έλαβεν.

Άλλό έάν ή περί χαρισμοϋ μέρους των άγροτικών χρεών διακήρυξις είναι τούλάχιστον έξοργιστική, τί νά είπη τις διά τήν διακήρυξιν, τήν όποιαν έκαμεν, ότι διά τήν έξεόρεσιν των άπαραιτήτων κεφαλαίων, διά τήν οικονομικήν ανάπτυξιν της χώρας, δέν θά έδίσταζε νά μεταβή και εις τήν Άνατολήν, όπως μετέβη και εις τήν Δύσιν.

Γνωρίζει ό κ. Μαρκεζίνης ποϋ είναι τοποθετημένη διεθνώς και διπλωματικώς ή Έλλάς και ότι επί ποινή άφανισμού της δέν δύναται νά μεταστή εις τό άλλο στρατόπεδον. Γνωρίζει ότι και εις τήν Δύσιν μετέβη και αύτός διά νά προσπαθήσῃ νά έξεύρῃ τά αναγκαιούτα διά τήν άνασυγκρότησιν της Έλλάδος κεφάλαια, Γνωρίζει ότι τά έκ της άλλοδαπής εισαχθέντα κεφάλαια από της άπελευθερώσεως και έντεϋθεν προήρχοντο μόνον από τήν Δύσιν—Γνωρίζει τέλος ότι ή Άνατολή δέν διαθέτει κεφάλαια πρὸς έξαγωγήν ή έάν διαθέτῃ τοιαύτα, θά τά χορηγήσῃ εις τήν Έλλάδα μόνον μέ σοβαρά και έπιβλαβή δι' αύτήν πολιτικά άνταλλάγματα.

Και παρὰ ταύτα, μέ τήν έπιπολαιότητα, ή όποία μόνον εις άνεύθυνον θά ήδύνατο νά συγχωρηθῇ, διακηρύσσει, τι διεκήρυξεν. Άλλ' αύτό πλέον άποτελεῖ δημόσιον κίνδυνον και αύτόν τόν δημόσιον κίνδυνον ενομίσαμεν καθ' ήκον μας νά έπισημάνωμεν.

γγ.Π.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Στρατηγική κατάστασις μεταξύ Δυτικού και Άνατολικού συνασπισμοϋ.

Ο στρατιωτικός συνεργάτης των Times του Λονδίνου σχολιάζων τάς εργασίας της τελευταίας συνόδου της στρατιωτικής έπιτροπής του Νάτο έν Παρισίοις, προέβη εις περισπούδαστον άνάλυσιν της στρατηγικής καταστάσεως μεταξύ δυτικού και άνατολικού συνασπισμοϋ. Έκκινεί από τήν διαπίστωσιν ότι ή σημερινή θέσις των δυνάμεων του Νάτο εδρίσκεται εις τό κατώτον όριον της άναπτύξεως των (λόγω κυρίως της άνακλήσεως σημαντικών Γαλλικών μονάδων εις Β, Άφρικήν) και ότι τά άτομικά όπλα αρχίζουν νά χάνουν τήν αξίαν των λόγω άκριβούς άπιστεϋτου έπεκτάσεως της καταστρεπτικής των ικανότητος, καταλήγει εις τήν ανάγκην άναθεώρησης της όλης στρατηγικής του Νάτο. Έξετάζων έν συνεχεία άλληλοδιαδόχως τάς τρεις δρισταμένας δυνατότητας, δηλ. α) τήν συγκέντρωσιν όλης της προσπάθειας επί των άτομικών στρατιωτικών βομβαρδισμών, β) τήν εγκατάλειψιν των άτομικών όπλων και γ) τήν λεγομένην «διαβαθμισμένην δράσιν», άποκλείει έν πρώτοις δι' εύνοήτους λόγους τάς δύο πρώτας. Έξετάζει κατόπιν τήν τρίτην ήτις συνίσταται εις τήν χρήσιν στρατηγικών άτομικών βομβαρδισμών μόνον εις περίπτωσιν καθ' ήν εις των άντιπάλων θά τά χρησιμοποιήσει, του πολέμου έντοπιζομένου εις τά συνήθη όπλα και τό άτομικόν πυροβολικόν μόνον. Άλλά και τήν λύσιν ταύτην φαίνεται άποκλείων έν τέλει, τό μέν διότι καθίσταται δυσχερές ή διάκρισις έν τῇ πράξει μεταξύ τακτικών και στρατηγικών στόχων τό δε διότι ή εγκατάλειψις των άτομικών στρατηγικών βομβαρδισμών θά ίσοδυναμεί πρὸς άχρήστευσιν έκ μέρους των δυτικών ενός καιρίου πλεονεκτήματος, καθ' ήν μάλιστα στιγμήν ή άτλαντική άμυντική δυνατότης έχει πέση εις χαμηλοτάτην στάθμην.

Η γεωγραφική πλεονεκτικότητα των βάσεων της Δύσεως διά τούς στρατηγικούς βομβαρδισμούς παρέχει εις αύτήν καιρίαν υπεροχήν, ήτις διατηρουμένη έπιτρέπει, και σήμεραν άκόμη, είτε ή Σοβιετική Ένωσις απέκτησεν ίσοδύναμον άτομικόν όπλισμόν, τήν άποτροπήν πάσης έπιθέσεως, είτε συνολικόν χαρακτήρος είτε τοπικής μορφής. Η εγκατάλειψις των στρατιωτικών άτομικών βομβαρδισμών θά επέτρεπεν άντιθέτως τήν διεξαγωγήν τοπικών πολέμων εις βάρος των γειτόνων της Ρωσίας. Δι' αύτό ως φαίνεται εις τό άτλαντικόν στρατηγείον οι δπεύθυνοι προσανατολίζονται εις τήν προσαρμογήν των δφισταμένων έν Εϋρώπη στρατιωτικών μονάδων πρὸς τάς ανάγκας του άτομικού πολέμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ και ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Υπό Έλεσθερίου Γονή—Βουλευτοϋ τ. Έπουργοϋ (Τεύχος Πρώτον σελ. 127 Σχ. 8ον).

Εις τήν κυκλοφορήσαν υπό τόν άνω τίτλον μελέτην, ό συγγραφεύς, έρευνά μέ τήν διακρίνουσαν αύτόν άντικειμενικότητα και έπιστημονικότητα τά σπουδαιότερα των πολιτικών προβλημάτων άρχομένος του πλέον έπικαιρου, των εκλογικών συστημάτων, και καταλήγων εις τήν πολιτικήν ήτις κατά τόν Siegfried συνίσταται: «νά γνωρίσωμεν τό νόημα της, νά άντιληφθώμεν αύτό τό μυστηριώδες πρᾶγμα όπερ λέγεται έξουσία, τούς όρους της κατακτήσεως, της συντηρήσεως της και της άπωλείας της. Όλη ή Έπιστήμη και όλη ή Τέχνη κείνται έδω» ορίζει δε ταύτην ό συγγραφεύς «ως τήν εμπειρικήν έπιστήμην της έπιτυχίας χάριν του άνθρώπινου αγαθοϋ και της ευημερίας των άρχομένων».

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ :

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ :

- Όργανα έλέγχου και μετρήσεως, εργαστηριακά και βιομηχανικά.
- Ηλεκτρικοί γνώμονες.
- Όργανα ύψηλής τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες έλέγχου και χειρισμών.
- Έγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανών, όργανα πλεύσεως, ηλεκτρικός έξοπλισμός πλοίων.
- Ηλεκτροδιαγνωστικά καταγραφικά μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοί ηλεκτροακουστικού έλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ :

- Φακοί πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικά μηχαναί.
- Φωτογραφικά μηχανήματα μεγάλης ακριβείας.
- Μικροσκόπια, ζυγοί αναλύσεως και πάσης φύσεως οπτικά όργανα εργαστηρίων.
- Προβολείς διά πλατέας, εργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ :

- Μηχανικά κατασκευαί ακριβείας.
- Ηλεκτρομηχανικά κατασκευαί.
- Μηχανήματα κλωστοϋφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικά και ραπτικά μηχαναί.
- Μηχανήματα έλέγχου άντοχής υλικών.
- Διαχωριστήρες έλαίου.

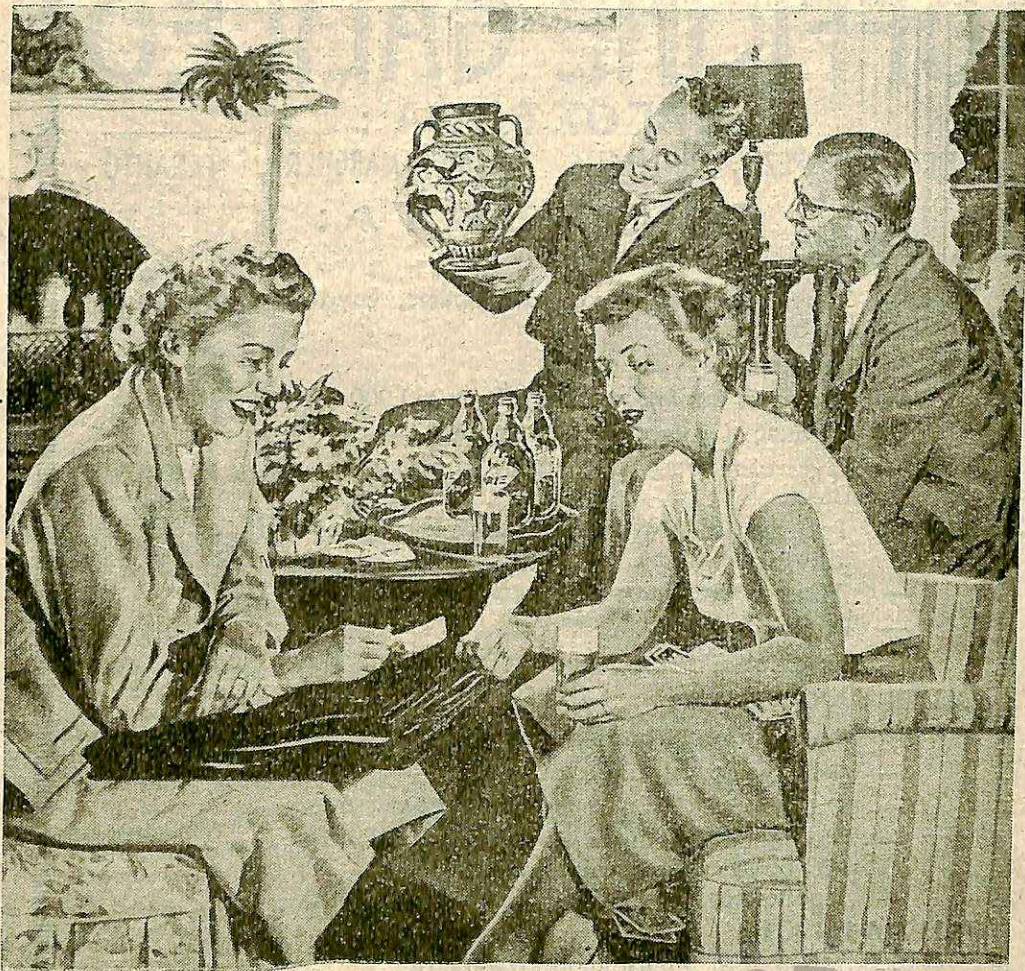
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ και ΟΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Άντιπρόσωποι έν Έλλάδι.

«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

Άνώνυμος Έλληνική Έταιρία Ηλεκτρισμοϋ
δδδς Στουρνάρα 36 - Αθήναι - Τηλέφ. 53.872

ΕΝΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ . Εικόν 15η της Σειράς ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

Βραδυές με ΦΙΕ

...τό ποτό του μέτρου και της υγείας
που τόσο ταιριάζει στο εύτυχισμένο
Έλληνικό οικογενειακό περιβάλλον.

